

DZIENHA (4) *sb f*

dzieńha (1), **deńha** (2), **dzięga** (1), [**dzieńga**]; *dzięgá KlonFlis*; *dzieńha : deńha LibLeg (1 : 2)*.
pl G d(z)enieh (3), [dzienieg]. ♦ *A dzięgi (1)*.

Sł stp: denka, Cn notuje, Linde XVII – XVIII w.

Drobna moneta srebrna używana na Rusi od XIV w. (rus. денга), równa czwartej części grosza polskiego; sestertius vel argenteus nummus Moscoviticus Cn (3) : za tego konya tyśfyacz dzyenyeh dano. LibLeg 11/108; za każdą owcze po dzyefyaczy ałpr. yemv ma bicz dano. A wżitkym tym pyący tyśfyaczom owyeczh sum^ma pyeczdziesyath tyśfyacz denyeh ma bicz placzono LibLeg 11/108, 108v; [Dzienieg írebrnych pełno náźli [po bitwie z Moskwą] w káżdym wozie StryjKron 745].

a. w pl Pieniądze (1) : *Zániechay tych ízkut/ możefz mieć y dźięgi/ Okrom Komięgi. KlonFlis D3.*

WK, BC